

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **H. D.**, narozený dne X,
státní příslušnost Republika Severní Makedonie,
bytem P.,
zastoupený Mgr. Markem Hudlickým, advokátem,
sídlem Františkánská 120/7, 301 00 Plzeň,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2021, č. j. MV-190518-4/SO-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 9. 2. 2021, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 12. 2. 2021, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2021, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

MV-190518-4/SO-2020 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) potvrzeno odvoláním napadené usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*prvostupňový orgán*“) ze dne 20. 10. 2020, č. j. OAM-53795-11/ZM-2020 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zastaveno řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, neboť žádost byla podána v době, kdy k tomu nebyl žalobce oprávněn.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že pochybení správního orgánu spatřuje v porušení § 2 odst. 3 správního řádu, když správní orgán nešetřil práva a oprávněné zájmy žalobce a porušil přitom zásadu proporcionality, jakož i zásadu subsidiarity, a rovněž v porušení § 4 správního řádu, neboť správní orgán nenaplnil svůj účel a poslání vstřícné služby veřejnosti, namísto toho přistupoval k žalobci vrchnostensky a sankcionuje jej za pochybení, ačkoliv sám nezajistil řádný přístup ke správnímu orgánu. Dle žalobce napadené rozhodnutí trpí závažnými vadami, když nebyla ve správním řízení šetřena jeho práva a nebylo postupováno v souladu se zákonem.
3. Důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce byla skutečnost, že jeho žádost byla podána opožděně, tj. dne 23. 9. 2020, když lhůta podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců uplynula dne 21. 9. 2020 [ve skutečnosti lhůta uplynula již dne 19. 9. 2020 – pozn. soudu]. Žalobce uvedl, že byl v létě na dovolené ve svém domovském státě - v Severní Makedonii, přičemž se snažil podat žádost na zastupitelském úřadu ve Skopje, kde však byl odmítnut s tím, že se žádost o prodloužení zaměstnanecké karty podává na území ČR u Ministerstva vnitra, OAMP. Do ČR se žalobce vrátil dne 10. 8. 2020. Po svém příjezdu do ČR se žalobce opakovaně pokoušel (vždy neúspěšně) o telefonický kontakt u OAMP Plzeň. Základním problémem bránícím žalobci ve včasném podání jeho žádosti byla skutečnost, že v období od 26. 8. 2020 do 14. 9. 2020 probíhalo stěhování OAMP Plzeň na novou adresu. V návaznosti na tyto skutečnosti učinil žalobce dne 4. 9. 2020 internetovou rezervaci, avšak nejbližší volný termín byl až dne 23. 9. 2020.
4. Žalobce byl přesvědčen, že v jeho případě mělo být postupováno podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, podle kterého *zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívější podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.*
5. Podle žalobce při podání žádosti řádně tvrdil a prokazoval důvody, které mu bránily ve včasném podání, když v důsledku stěhování plzeňské pobočky Ministerstva vnitra ČR, OAMP na novou adresu v době od 26. 8. 2020 do 14. 9. 2020 měl žadatel ztížený přístup ke správnímu orgánu. Žalobce se snažil s tímto problémem vypořádat přes elektronickou rezervaci termínu s tím, že zvolil nejbližší možný termín. Nelze tak mít za to, že by věc zbytečně odkládal. Žalobce se neztotožňuje se závěry správních orgánů v tom směru, že mohl podat žádost po svém návratu na území ČR, tj. po 10. 8. 2020. Důvodem, proč

žalobce nepodal žádost ihned po svém příjezdu na území ČR, byl ten, že žalobce neměl v té době všechny potřebné podklady ke své žádosti, když potvrzení o ubytování mu bylo vystaveno až dne 2. 9. 2020. Dle žalobce je nepřijatelné ho vinit za to, že nepodal svoji žádost řádově 5 až 6 týdnů před uplynutím lhůty k podání, a to zejména za situace, kdy sám prvostupňový orgán byl v důsledku stěhování pobočky 3 týdny nečinný, resp. nepřijímal osobní žádosti ani neumožňoval osobní schůzky.

6. Ačkoli je pochopitelné a nevyhnutelné, že na straně správních orgánů dochází k dočasným uzavírkám pracovišť, ať už v důsledku stěhování či z jiných důvodů, musí správní orgán volit všechny kroky tak, aby zůstala zachována přístupnost správního orgánu v maximální možné míře. Zároveň není možno v takovém případě paušálně a bez dalšího sankcionovat žadatele za to, že zmeškal lhůtu o dva dny. Prodlení žalobce je nutno hodnotit i v souvislosti s tím, že se nejprve neúspěšně pokoušel podat svoji žádost u zastupitelského úřadu v Makedonii. Následně se snažil objednat se u OAMP Plzeň telefonicky, rovněž neúspěšně, aby se prostřednictvím internetu objednal dne 4. 9. 2020, tedy téměř dvacet dní před uplynutím lhůty pro podání žádosti, na nejbližší možný volný termín. V žádném případě tak nelze na straně žalobce vysledovat neaktivitu či liknavost. Žalobce byl přesvědčen, že prvostupňovým orgánem měl být zvolen postup podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců a jeho žádost měla být přijata.
7. Pokud bylo žalobci vytýkáno, že mohl a měl žádost zaslat poštou, pak žalobce podotkl, že to je jen jeden ze způsobů podání, přičemž žalobce chtěl podat žádost osobně, aby mohly být odstraněny případné nedostatky žádosti, a aby se nevystavoval možnému riziku odmítnutí svého podání.
8. Žalobce uzavřel, že ve včasném podání své žádosti mu zabránily důvody na jeho vůli nezávislé, když měl ztížený přístup ke správnímu orgánu a neměl možnost zvolit dřívější termín osobního podání. Žalobce byl dále přesvědčen, že správní orgány by měly své pravomoci uplatňovat restriktivně a šetřit práva a oprávněné zájmy účastníků řízení. Zároveň je nutno poukázat na § 4 správního řádu, podle kterého je veřejná správa službou veřejnosti a správní orgány by měly účastníkům řízení vycházet vstříc.
9. S ohledem na uvedené skutečnosti žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil, věc jí vrátil k dalšímu řízení a současně přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

10. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 2. 3. 2021 nejprve stručně zopakovala průběh správního řízení a uvedla, že skutkový stav a průběh správního řízení od podání žádosti do vydání pravomocného rozhodnutí je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí.
11. Dále uvedla, že námitky uváděné v podané žalobě jsou identické s námitkami uvedenými v odvolání, proto plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém byly námitky řádně vypořádány. Žalovaná měla za to, že správní orgány obou stupňů spolehlivě zjistily stav věci a takto zjištěný skutkový stav posoudily v souladu se správním řádem a zákonem o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí je náležitě odůvodněno, je z něj zřejmé, z jakých podkladů žalovaná vycházela, jakými úvahami se při aplikaci zákona řídila, k jakým závěrům dospěla a řádně se vypořádala se všemi

námitkami uvedenými v odvolání.

12. S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Průběh řízení

13. Soud ověřil, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta 30 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (srov. § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) byla dodržena, když napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 19. 1. 2021 a předmětná žaloba byla u soudu osobně podána dne 12. 2. 2021. Dále pak soud konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, když žalobce byl adresátem napadeného rozhodnutí, směřovala proti žalované, která je pasivně legitimována (jako odvolací orgán, který vydal napadené rozhodnutí) a byla podána po vyčerpání řádných opravných prostředků (proti napadenému rozhodnutí nebylo odvolání přípustné). Žaloba také obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
14. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s tím žalobce i žalovaná výslovně souhlasili (viz vyjádření žalobce ze dne 12. 3. 2021, č. l. 30, a vyjádření žalované ze dne 2. 3. 2021, č. l. 20).

V.

Posouzení věci soudem

15. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.).
16. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že žaloba **není důvodná**.
17. Soud ve svém posouzení vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
18. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti*.
19. Podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívější podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat*.
20. Podle § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců *lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 je zachována, je-li posledního dne lhůty žádost podána ministerstvu. Nestanoví-li tento zákon, že žádost je cizinec povinen podat osobně, je lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 též zachována, je-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilkou adresovaná ministerstvu, která obsahuje*

žádost, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Tento odstavec se na žádosti uvedené v odstavci 6 použije obdobně.

21. Podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat.*
22. Žalobce ve své žalobě vymezil žalobní body tak, že podle jeho názoru správní orgány (i) porušily § 2 odst. 3 správního řádu, když nešetřily práva a oprávněné zájmy žalobce, (ii) porušily § 4 správního řádu, když nenaplnily svůj účel a poslání vstřícné služby veřejnosti, a (iii) nepostupovaly v souladu se zákonem.
23. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobci byla k jeho žádosti vydána zaměstnanecká karta s platností od 20. 9. 2018 do 19. 9. 2020. Dne 23. 9. 2020 podal žalobce osobně žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, k níž připojil sdělení, ve kterém uvedl důvody pozdního podání své žádosti. Součástí správního spisu je i informace cizincům, týkající se uzavření pracoviště oddělení pobytu cizinců v Plzeňském kraji v době od 26. 8. 2020 do 11. 9. 2020, kdy je současně uvedeno, že kontakt bude možný poštovní přepravou či datovými schránkami, příp. je pouze v neodkladných záležitostech možné se obrátit na oddělení pobytu cizinců v sousedních krajích, tzn. OAM v Karlových Varech, v Kladně, v Praze, v Benešově, v Příbrami, v Písku a v Českých Budějovicích. Prvostupňovým rozhodnutím (usnesením ze dne 20. 10. 2020) prvostupňový orgán řízení o žádosti žalobce podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zastavil z důvodu, že žadatel podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu nebyl oprávněn. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový orgán uzavřel, že žalobce nepodal žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty ve lhůtě uvedené v § 47 odst. 1 věty poslední zákona o pobytu cizinců a žádný z předložených důvodů nebyl shledán jako důvod na vůli žalobce nezávislý. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž zopakoval důvody, které mu dle jeho tvrzení bránily v podání žádosti ve stanovené lhůtě. Žalovaná o žalobcově odvolání rozhodla napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, neboť se ztotožnila se závěry prvostupňového orgánu.
24. Soud na základě právě uvedených skutečností plynoucích ze správního spisu uzavírá (a mezi stranami ani o tom nebylo sporu), že žalobce byl povinen podat předmětnou žádost nejdříve dne 22. 5. 2020 a nejpozději dne 19. 9. 2020, jinak muselo být řízení o žádosti zastaveno, s výjimkou nemožnosti včasného podání žádosti z důvodů na vůli žalobce nezávislých, kdy by byl žalobce oprávněn žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku takových důvodů. Žalobce žádost podal osobně dne 23. 9. 2020, tedy po zákonem předepsané lhůtě. Podstatou sporu tak bylo pouze vyřešení otázky, zda žalobcem uváděné důvody pozdního podání žádosti lze podřadit pod důvody na jeho vůli nezávislé ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
25. Má-li se uplatnit uvedená výjimka dle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, je nutné, aby cizinec (i) podal žádost do 5 pracovních dnů ode dne, kdy pominula překážka (ii) nezávislá na jeho vůli, (iii) která mu bránila v podání žádosti v uvedeném období, a současně (iv) musí tvrdit, v čem překážka spočívala, a svá tvrzení též (v) prokázat. Pouze

v takovém případě, tj. za současného splnění všech výše vyjmenovaných podmínek, není řízení o žádosti zastaveno a žádost může být věcně posouzena. Z popsané právní úpravy je zřejmé, že řízení o žádosti musí být zastaveno, nejen nesdělí-li vůbec cizinec současně s žádostí, jaká konkrétní překážka mu v podání žádosti bránila, ale i tehdy, sdělí-li údaje k takové překážce, ale jím tvrzená překážka buď nebyla závislá na vůli cizince, a/nebo nebránila včasnému podání žádosti.

26. Tento výklad odpovídá i druhé části zvláštní části důvodové zprávy k novele zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 314/2015 Sb.: *„Oproti stávající úpravě však dochází ke zpřesnění v tom smyslu, že cizinec je povinen důvody na jeho vůli nezávislé, které mu zabránily ve včasném podání žádosti, uvést nejpozději při podání žádosti – jde opět o zákonnou koncentraci doby, kdy lze tyto důvody uplatnit, s tím, že k důvodům uvedeným později se nepřiblíží. Neuvedení těchto důvodů již při podání žádosti je pak důvodem pro zastavení řízení podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán sám tyto důvody nezjišťuje, břemeno tvrzení je na cizinci samotném a jeho splnění je koncentrováno k okamžiku podání žádosti, obdobně jako je tomu v případě žádosti o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 správního řádu, kde je se žádostí o prominutí zmeškání úkonu třeba spojit i zmeškaný úkon. Na žadateli současně leží i břemeno důkazu důvodů na jeho vůli nezávislých. Splní-li však žadatel povinnost tvrzení jím uvedených důvodů, je povinností správního orgánu, aby jej případně vyzval k prokázání těchto důvodů, pokud tak žadatel již neučinil. Je tedy primárně povinností cizince důvody na jeho vůli nezávislé uvést, a to nejpozději s podanou žádostí, (správní orgán si není povinen při opožděném podání žádosti tyto důvody vyžádat), cizinci se však v rámci dostatečného časového prostoru v řízení umožňuje, aby důvody, které uvedl, také prokázal. Koncentrace možnosti sdělit uvedené důvody nejpozději s opožděně podanou žádostí má především zamezit možnému jednání směřujícímu k účelovému dotváření těchto důvodů až v průběhu řízení. Vychází se z předpokladu, že cizinec musí tyto důvody znát, neboť jde o důvody čistě subjektivní, které je třeba pravdivě uvést již při podání žádosti, přičemž možnost prokázat je, je zde dána i následně. Současně dochází k prodloužení subjektivní lhůty pro podání žádosti v těchto případech na 5 pracovních dnů.“*
27. Soud v dané věci odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu zabývající se výkladem § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců a v něm obsaženého právního pojmu „důvody na vůli cizince nezávislé“, a to např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2021, č. j. 1 Azs 212/2021 – 37, dle kterého:
„[25] Důvody na vůli cizince nezávislé, které brání včasnému podání žádosti, představují neurčitý právní pojem, jímž se judikatura NSS již několikrát zabývala. V rozsudku ze dne 27. 6. 2014, č. j. 4 Azs 62/2014 – 31, Nejvyšší správní soud mezi jinými uvedl, že nemoc cizince, respektive dočasná pracovní neschopnost z důvodu nemoci, může představovat důvod nezávislý na vůli cizince, který mu brání podat žádost o prodloužení povolení k pobytu v řádné lhůtě (obdobně srov. též rozsudek ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 Azs 295/2015 – 40). Za takový důvod lze za specifické situace považovat i nemoc manžela cizinky, která je fakticky závislá na jejím manželovi (srov. rozsudek ze dne 12. 1. 2012, č. j. 7 As 142/2011 – 62). Naopak za takovou překážku nelze považovat vydání pobytového štítku s nesprávně vyznačenou dobou platnosti (rozsudek ze dne 25. 2. 2016, č. j. 9 Azs 305/2015 – 46), pravděpodobné odcizení cizincova cestovního dokladu s vyznačeným vízovým štítkem (rozsudek ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 Azs 286/2016 – 45), ani nesprávné povědomí cizince o tom, že žádost lze podat, aniž by byla kompletní (rozsudek ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016 – 41).

[26] Nejvyšší správní soud v obecné rovině judikoval, že za důvod na vůli cizince nezávislý nelze považovat takovou překážku, která podle všech okolností případu objektivně nezabránila cizinci v podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu (rozsudek ze dne 31. 7. 2013, č. j. 6 As 62/2013 – 32). Správní orgány jsou povinny postupovat v souladu se zákonem. V jejich hodnocení stěžovatelem tvrzených důvodů pozdního podání žádosti jako nikoliv na jeho vůli nezávislými, nelze spatřovat přepjatý formalismus či nepřiměřenost (srov. rozsudek ze dne 24. 9. 2020, č. j. 1 Azs 46/2020 – 40). [...] Je navíc na místě od stěžovatele, resp. jeho zákonných zástupců – rodičů, vyžadovat, aby věnoval(i) pozornost zákonným podmínkám svého pobytu v České republice, včetně podmínek administrativních. Již to, že žadatel ponechá podání žádosti na poslední dny lhůty, je spojeno s rizikem, že půjde o žádost opožděnou.“

28. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 1. 2021, č. j. 6 Azs 255/2019 – 46 judikoval následující: „Zákon o pobytu cizinců stanoví pravidla pro podávání žádosti o prodloužení pobytového oprávnění. Zákonodárce však současně předvídal i situace, kdy může dojít k opožděnému podání žádosti, a v zákoně upravil omluvitelné důvody, pro které lze opožděné podání akceptovat. Za omluvitelné důvody označil takové, které jsou na vůli cizince nezávislé a které mu neumožnily žádost v zákonné lhůtě podat. Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že již v tomto institutu je obsažen ústavní požadavek proporcionality, neboť umožňuje meritorně projednat i opožděně podanou žádost, avšak toliko v případě osvědčení omluvitelného důvodu.“
29. Soud dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2019, č. j. 1 Azs 323/2019 – 30, bod 22: „Jiným důvodem pro zastavení řízení, obsaženým v citovaném ustanovení zákona o pobytu cizinců, konkrétně pro neoprávněnost podání z důvodu jeho opožděnosti dle § 169 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (pozn.: odpovídá § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, v aktuálním znění), se již zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 9. 2013, č. j. 4 As 69/2013 – 44. Toto ustanovení navazuje na § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, který umožňuje podat žádost o dlouhodobý pobyt i opožděně, pokud cizinec nejpozději s podáním žádosti tvrdí důvody opožděnosti žádosti na jeho vůli nezávislé. Nejvyšší správní soud k tomu ve shora uvedeném rozsudku uvedl, že nebylo povinností správních orgánů vyzývat žadatele k označení důvodů na jeho vůli nezávislých, jež mu zabránily v podání jeho žádosti v řádné lhůtě, ani k jejich prokázání, tedy postupovat podle § 45 odst. 2 s. ř., neboť žádost nevykazovala formálních nedostatků žádosti, jež jsou stanoveny v § 37 odst. 2 a § 45 odst. 1 s. ř. (a jejich prostřednictvím případně ve speciálních předpisech). V daném případě bylo podle soudu zcela na žadateli, aby označil a doložil důvody, které zakládaly včasnost jeho podání v rámci dodatečné lhůty. Obdobně rozhodl Městský soud v Praze ve svých rozsudcích ze dne 18. 7. 2019, č. j. 10 A 79/2015 – 36, ze dne 28. 7. 2015, č. j. 8 A 193/2014 – 37, či ze dne 17. 2. 2015, č. j. 8 A 185/2014 – 29.“
30. Žalobce společně s podáním své žádosti tvrdil, že překážkou na jeho vůli nezávislou, odůvodňující opožděné podání žádosti, byla skutečnost, že se žádost snažil podat při dovolené v Makedonii na zastupitelském úřadu, kde mu bylo řečeno, že tyto žádosti nepřijímají, proto se dne 10. 8. 2020 vrátil zpět do ČR, kde však byla OAMP, pobočka pro Plzeňský kraj od 26. 8. 2020 do 11. 9. 2020 uzavřena z důvodu stěhování na jinou adresu. Zkoušel se dovolat na informační linku, ale neúspěšně. Zvolil proto možnost objednání přes internet, což učinil 4. 9. 2020 s tím, že nejbližší volný termín byl dne 23. 9. 2020. Bohužel přehlédl, že platnost karty končí dne 19. 9. 2020.

31. Je nutno zdůraznit, že jediným zákonným kritériem pro posouzení včasnosti žádosti jsou tvrzené (resp. prokázané) důvody nezávislé na vůli žalobce, které mu zabránily žádost včas podat. Za důvod nezávislý na vůli žalobce lze považovat jen skutečnosti, jež žalobce nemohl svým jednáním ani vůlí ovlivnit a které žalobci objektivně bránily podat žádost včas.
32. Důvody zmeškání lhůty, které žalobce uvedl při podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu, ovšem nepředstavují důvody na vůli žalobce nezávislé. Žalobce měl povinnost žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu podat nejpozději do skončení platnosti jeho stávající zaměstnanecké karty, tj. do 19. 9. 2020, a bylo zcela na žalobci, jak této své povinnosti dostojí. Příslušná pobočka OAMP byla uzavřena po dobu pouze třech týdnů, čili žalobce mohl podat žádost na pobočce od 10. 8. 2020, kdy se vrátil zpět do ČR, až do dne 25. 8. 2020, a dále od 14. 9. 2020 do 18. 9. 2020. Současně je třeba zdůraznit, že osobní podání žádosti nebylo jediným možným způsobem jejího podání, žalobce mohl žádost podat prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, příp. mohl využít možnosti osobního podání v sousedních krajích v souladu s informací pro cizince zveřejněnou na stránkách Ministerstva vnitra. Soud zároveň poznamenává, že žalobce na jedné straně tvrdí, že chtěl předmětnou žádost podat na zastupitelském úřadu v Makedonii již v srpnu 2020, a na druhé straně argumentuje, že žádost na pobočce v ČR nemohl podat bezprostředně po svém příjezdu do ČR, neboť v té době neměl všechny potřebné podklady, když potvrzení o ubytování mu bylo vystaveno až dne 2. 9. 2020. Jak příznačně podotkla též žalovaná, ani na zastupitelském úřadu v Makedonii tedy žalobce potvrzením o ubytování ze dne 2. 9. 2020 nedisponoval, přesto chtěl žádost podat, tudíž si zřejmě byl vědom toho, že žádost lze podat i nekompletní. Navíc, jak dovodila výše citovaná judikatura, i případný omyl žalobce v tom, zda lze žádost podat nekompletní, by nebyl důvodem na jeho vůli nezávislým, který by bránil včasnému podání žádosti. Nelze ponechat stranou ani to, že žalobce mohl svou žádost o prodloužení zaměstnanecké karty podat již od 25. 5. 2020, tj. dlouho před tím, než žalobce odcestoval do Makedonie, resp. než na konci srpna došlo k dočasnému uzavření pobočky OAMP v Plzni.
33. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobce měl objektivně možnost podat svou žádost o prodloužení zaměstnanecké karty včas. Skutečnost, že podání žádosti žalobce nechal až na konec zákonné lhůty, přičemž, jak sám výslovně připouští, „*přehlédl, že karta platí do 19. 9. 2020*“, je třeba klást k tíži samotného žalobce, nikoli správních orgánů, které byly povinny postupovat zákonem předepsaným způsobem. Soud se proto ztotožnil se správními orgány, že v případě žalobce nebyly naplněny podmínky § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
34. Napadené rozhodnutí žalované je tudíž postaveno na správném závěru, že řízení o předmětné žádosti žalobce bylo nutno zastavit, protože podle ustanovení odst. 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců byla předmětná žádost žalobce podána v době, kdy k tomu žalobce nebyl oprávněn. Soud shledal výklad a aplikaci relevantních zákonných ustanovení (§ 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců) provedený správními orgány obou stupňů správním a souladným s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, a proto se se správními orgány plně ztotožnil.
35. Soud se ze shora popsanych důvodů naopak neztotožnil s žalobcem namítaným porušením ustanovení § 2 odst. 3 a § 4 správního řádu, resp. z nich plynoucích zásad správního řízení, stejně jako nesouhlasil se žalobcem v tom, že v předmětném správním

řízení nebylo postupováno v souladu se zákonem. Jak bylo vysvětleno výše, žalobce měl objektivně možnost podat žádost o prodloužení zaměstnanecké karty včas, výjimka z včasného podání žádosti zakotvená v § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců naplněna nebyla, tudíž prvostupňový orgán ani neměl jinou možnost, než postupovat dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a řízení zastavit, což také učinil, a žalovaná se s tímto postupem správně ztotožnila.

VI.

Rozhodnutí soudu

36. Soud uzavírá, že žádnou z žalobních námitek nehledal důvodnou, a proto podanou žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VII.

Náklady řízení

37. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Žalované nicméně žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto jí soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 6. dubna 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu